

החזרה, ולכן עקרון חופש הדיבור מאבד את תוקפו. ואולם, כשאדם תובע חופש דיבור ועיתונות חופשית, אין הוא תובע חופש מוחלט. המיד חייבת להיות, ומכל-מקום תמיד תהיה, מידה ידועה של צנזורה, מל עוד קיימות חברות אנושיות מאורגנות. אבל החופש, כמו שאמרה רוזה לוקסמבורג, הוא "החופש לזולת". אותו עיקרון מקופל גם במלותיו המפורסמות של וולטר: "אני מתעב את מה שאתה אומר, אבל אגן עד מוות על זכותך לומר זאת." אם החופש האינטלקטואלי, שהוא בלי ספק אחד מסימני ההיכר של הציוויליזציה המערבית, יש לו איזו משמעות, משמעותו היא שכל אחד תהיה לו הזכות לומר ולהדפיס את מה שהוא בעיניו האמת, אלא אם כן יש בזה כדי לגרום לשאר הקהילה איזה נזק ברור בהחלט. גם הדמוקרטיה הקפיטליסטית וגם הסוציאליזם

הדבר המפחיד באמת בטוטליטריות אינו זה שהוא עושה "מעשי
זוועה", אלא שהוא תוקף את מושג האמת האובייקטיבית: הוא
טוען לזכות לפקח על העבר וגם על העתיד...
... אל תתארו לעצמכם כי במשך שנים על שנים תוכלו לשרת
כתועמלנים מלחכי פנכה של המשטר הסובייטי, או כל משטר
אחר, ואז לשוב ולאמץ לכם מעמד של הוגנות מחשבתית. פעם
זונה, תמיד זונה.